

A fekete bálnatestű Volga a járda mellett várakozott. Hólyagos csillogásából már messziről látszott, szélvédőjét teleköpdösték az utcai népek, fölötte kövér szenderek röpködtek. Megkértem Nikifor Pusztát, hozzon a csarnokból vizet, öntsön a kocsira két-három vödörrel, hogy indulhassunk.

– Nincs kedvem. Nem hozok. – Beült máris a hátsó ülésre, mint egy püspök.

Dolinán az esték melegek, miazmás illatoktól terhesen a levegő alig moccan, még a hangot sem ereszti át. Amióta hulladék veszi körül a várost, világítani sem kell, a szemét halmai fölött a levegő burája mintha röpködő szentjánosbogarakkal volna tele, delejes tüzeiktől dereng. A poros úton a messzi fényektől most nyirkosan világítottak a villamossínek.

– Még hogy áram van a testében.

– Jól van na, most már nyugodj meg. Inkább áruld el, ha mégis úgy alakul, és megkapod, mihez kezdesz ennyi pénzzel?

– Te is tudod, már régóta kutyázni akarok. Rendszeresen tartanak viadalokat a környéken. Kijártam volna velük Rotundára, hétvégeken Dobrinba is.

Szeles időben néha a szemét halmain is túlról idáig hallatszott Bob Sinetar harci kutyáinak ugatása a ketrecekből. De most nem mozdult a levegő. Csak a bűz függönyén támadt olykor némi rés, ilyenkor idáig hatolt az éji madarak rikoltása a messzi rétekről, a nedves dűlőkről a kakukkfű illata, mint egypár jele a túlsó világnak, amire mostanság egyre kevesebbet gondolok.

Ahogy az első barakkokat elértük, Nikifor Pusztá kiszállt, nemsokára üres konzervdobozba botlott, végigrugdosta maga előtt. Körbejárt egy épületet, anélkül hogy bezörgetett volna, visszatért a kocsinhoz. Behajolt az ablakon.

– És ugye – kérdezte – nem kizárt, mire visszatérek, a lipován nőt már nem is találok ott?

– Ha csalódott benned, Nick, meglehet. Ha egy nő menni akar, hét lakat sem állítja meg.

Szóval tudta. Újra nekivágott a vak, néma udvaroknak, és vadul rugdosta útjából az üres bádogdobozokat. Egy ideig nem is értettem, egy ilyen öreg motoros, hogy nem bírja takarni bosszúságát. Aztán lassanként megértettem, túl van már az egészen, most már csak a feladatára gondol, arra, ha tárgyalni akar, valamivel fel kell riasztania a betegeket.

Takács Zsuzsa

A NYÁRI LAKBAN

Megvádoltál azzal közös barátaink előtt a nyári lakban, hogy én egy almafa alatt ülve betűről betűre olvasok a gondolataidban. Elnézést, de erre, mint közönségesen mondják, se köpni, se nyelni nem tudtam.

Megérintettem kissé nőiesen párnás hátadat,
merthogy nekem háttal álltál, egyúttal
a barátainkkal szemben. Megérintettem?
Őszintén szólva megcsavartam rajta
a kappanháját, mert féltem, hogy hitelt
adnak a szavaidnak. S az újabb vád,
mely éppen egy mindkettőnknek kedves
fiatal nő szájából kigyózott elő,
mely szerint a karácsonyra általam
neked vásárolt hajnövesztő szer
mérgezett volt, gyanúmat igazolta.
Szívet tépő volt a látvány:
barátunk mindezt sírás és csuklások közepette
mondta. És akkor rá kellett jönnöm,
hogy gyűlölködők és vakok között élek.
Szinte mellékes volt ehhez képest
az engem igazoló, hirtelen támadt bizonyosság,
hogy barátságunk kezdettől futóhomokra épült.
Hogy hiába is akarnám most már félelemből
vagy esztétikai okokból fölépíteni újra,
hogy ép legyen, mint volt, mint hittem,
fiatal éveinkben, a világ. Eszembe jutott,
hogy gyilkot sejtettél te mindig
minden bővebb ruhaujjban, hogy számtalanszor
figyelmeztettél a külön, kettőnknek
ásott veremre, melybe, ha nem te vagy,
okvetlenül behullunk. S milyen hihetetlen,
forró júliusban is vattával betömött füllel
jártam, mert ezt tanácsoltad, mivel
meghűlni melegben lehet igazán. Hiába
tehát az igyekezetem, nem változtál,
és nem fogsz változni sosem. – Hajnali
fél hat volt, mikor e következtetésre
jutva fölébredtem, és nem a nyári
lakban, hanem az elsötétített szobában,
ahol este lefeküdtem. Még távozásotok
kapucsapdosása fülemben dörömbölt,
egyébként csönd volt. Ha ébren voltam is,
sajnos tudván tudva, hogy vermet ásol újra,
majd félszavakból értesülök róla,
hogy folynak az összejövetelek a nyári lakban,
s a kihűlő baráti tekintetekből megtudom,
hogy én a szokásos almafa alatt
betűről betűre olvasom a gondolataidat.